

Святий. Книга 3

КУПИТИ

Треба бути святим, щоб протистояти Елайджі Айверсону.

Хай як би цього прагнув, Ейден Белл не може бути разом з Елайджею Айверсоном. Він просто не має на це права. Найперше Елайджа - найкращий друг його брата. П'ять років тому Ейден покинув його з розбитим серцем. І насамкінець через те, що обрав замість Елайджі Бога.

Хоча брати Белл не надто славляться дотриманням обітниць, Ейден налаштований серйозно. Він вирішив зробити все правильно - віддати себе усамітненому життю, провести решту днів у молитвах і чистоті.

Та за примхою долі Елайджа з Ейденом вирушають разом у подорож європейськими монастирями. Щоб встояти перед Елайджею, треба бути не просто монахом. Потрібно бути святим.

Попередження щодо змісту

Головний герой цієї книжки має історію депресії, і його минулий досвід суїцидальних думок, що передували діагнозу, описаний у главі сорок сьомій. Цю главу можна пропустити, а її значення виснувати з решти історії.

Крім того, ця книжка містить короткі згадки про сексуальне насильство католицького священника над дитиною та про самогубство сестри. Насильство і смерть відбуваються до подій цієї історії.

Поклади ти мене, як печатку на серце
своє, як печать на рамено своє;
Бо сильне Кохання, як Смерть, заздрощі
непереможні, немов той Шеол.
Його жар — жар огню, воно полум'я Господа!
Води великі не зможуть згасити
кохання, ані ріки його не заллють!

Пісня над піснями, 8:6-7

Пролог

Повітря наповнене ароматом товчених шавлії та лаванди, а переді мною співає оголений чернець.

Він сидить так, що я бачу, як рухаються його губи в теплому літньому повітрі під час співу. Так, що бачу й слід від укусу, залишений мною на його стегні менш ніж годину тому.

Оголений, покусаний, добре відтраханий.

Молиться.

І молиться всім тілом — легені працюють, ребра й спина то розширюються, то стискаються, обличчя піднесене до небес, таких ясних і блакитних, наче уві сні.

Гадає, що я роблю нотатки для статті, яку мав би писати, але ж ні. Натомість помічаю піт, що стікає між його лопатками, долиною хребта, поміж рельєфом м'язів і до ямочок на попереку.

Прислухаюся до мелодії його глибокого голосу, доки він виводить церковним співом псалми, співаючи низьким і зворушливим тоном під шелест дерев цієї прованської гори.

Помічаю неохайну щетину на точеній щелепі, пучок довгих вій на почервонілих від сонця щоках, рух горла, коли він співає тисячолітніх пісень. Волосся на стегнах, доки сидить схрестивши ноги зі своїм часословом на колінах. Те, як він обережно водить подушечкою пальця по рядках вірша на сторінці.

П'ять років тому цей чоловік ніколи не молився, не сидів спокійно навіть п'яти хвилин. Ейден Белл був суцільною грою, енергією — веселий, збочений, шалений, непосидючий. Наснажливий та виснажливий. Він зводив мене з розуму, пробирав наче наркотик, роблячи кожную мить розмитою й гострою водночас. І падіння завжди варте було злету.

Принаймні майже завжди.

Я кохав його.

І кохаю досі.

Доспівавши псалом, він озирається на мене і всміхається.

— Ходімо, — каже, і я йду, беручи із собою записник, мов власний часослов. А потім, коли лягаю поряд із ним на ковдру, розстелену на м'якій сухій траві, він із легкою силою притягує мене до себе на коліна. У минулому житті розгульного мільйонера він мав тіло плейбоя — стрункі м'язи, рельєфний прес, лінії від стегон до члена, від погляду на які мій рот наповнювався слиною. Та п'ять років монастирської праці зробили його кремезним, із широкими плечима й стегнами. І хоч я вищий і старший на п'ять років, він притягує мене до себе мов ляльку, і влаштовує мій зад на своєму паху.

Він ворушиться й твердіє піді мною, але не намагається цьому зарадити. Натомість обвиває мене руками й знову починає наспівувати псалми мені на вухо. Його груди за моєю спиною здіймаються та опадають, а пісня вібрує в його тілі, відлунюючи в моєму.

Я заплющую очі й слухаю. Заплющую — й відчуваю.

Не існує посібника з інструкціями, як закохатись у молодшого брата свого найкращого друга. І не існує посібника, як закохатись у нього знову, коли він став ченцем.

Лише болісне усвідомлення, що ти сам — своєрідна миттєва молитва, вимовлена з побожністю, тихо сказана у повітря й завершена ніжним і люблячим «амінь».

Частина перша : Канзас

Один

У скиті він знову сниться мені.

Цей сон повільний, майже болісний у своїй солодкості. Ми в літаку, тримаємося за руки, і він сварить мене за додаткову страховку на авто, яке винайняли в місці призначення. У відповідь я шкрябаю зубами подушечки його пальців, доки його дорікання не переходять у тремтіння. Нестерпно чекати, щоб торкнутися один одного, аж до прибуття до готелю пізніше того дня, але в салоні повно людей, а сидіння першого класу незручні для того, щоб розслабитися під ковдрою...

«А що як...» — шепоче він мені.

І здається, що літак ніколи не приземлиться, а може, й не має. Принаймні доки я тут, він зі мною, а якщо ми разом, отже, я ніколи не йшов... І в цю мить прокидаюся.

Увесь у поту, серце калатає, а простирадла липкі від розлитого сімені. І, Боже мій, коли він сниться мені ось так, це наче втратити його знову. Усе, трясця, заново.

Я сідаю й чухаю голову, самотній і нещасний.

Чотири роки й шість місяців. Саме стільки минуло, відколи я обрав це життя, знайшов мету поза зароблянням грошей і гонитвою за черговою порцією дофаміну. Життя поряд із Богом, який однієї ночі знайшов мене на підлозі фермерського будинку, коли нитка, що прив'язувала мене до життя, стоншилася до павутиння.

А ще — чотири роки й шість місяців видирання з себе любові, яку, присягаюся, досі відчуваю своїм нутром і кістковим мозком.

Чотири роки й шість місяців, як намагаюся відпустити Елайджу Айверсона.

Рекомендована література

Варіація

Незавершені справи

Останній лист

Найдорожче в житті

Священник. Книга 1

Ігри (Twisted #2)

Перейти до категорії
Романи

КУПИТИ